

Lovforslag nr. L 138. Fremsat den 17. december 1986 af ministeren for skatter og afgifter (Foighel)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skattelove

(Ændret beskatning af Statsanstalten for Livsforsikring)

§ 1

I lov om kommunal indkomstskat, jfr. lovbekendtgørelse nr. 492 af 24. september 1984, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 315 af 4. juni 1986, indsættes i § 8 som nyt stykke:

»Stk. 6. Statsanstalten for Livsforsikring er undtaget fra skattepligten efter stk. 1.«.

§ 2

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 595 af 5. september 1986, affattes § 7, stk. 1, *litra b*, 2. pkt., således:

»Fritagelsen gælder ikke for ejendomme, der tilhører Statsanstalten for Livsforsikring.«.

§ 3

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 658 af 22. september 1986, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes efter 2 a) som nyt nummer:

»2 b) Statsanstalten for Livsforsikring.«.

2. I § 3, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »institutioner«: »jfr. dog § 1, stk. 1, nr. 2 b.«.

3. I § 13, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 1, stk. 1, nr. 1 og 2,« til: »§ 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 2 b,«.

4. § 17, stk. 1, affattes således:

»Indkomstskatten for de i § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 2 b, nævnte aktieselskaber m.v. udgør 50 pct. af den skattepligtige indkomst.«.

5. I § 17, stk. 2 og 3, ændres »§ 1, stk. 1, nr. 1 og 2,« til: »§ 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 2 b,«.

6. I § 31, stk. 2, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) Statsanstalten for Livsforsikring som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 2 b.«.

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 4 og 5.

7. Efter § 35 H indsættes:

»§ 35 I. For Statsanstalten for Livsforsikring kan ministeren for skatter og afgifter fastsætte regler om afskrivningsgrundlag for driftsmidler m.v. og om opgørelse af fortjenste og tab på fast ejendom og værdipapirer, der skal anvendes ved skattepligtens indtræden.«.

§ 4

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 371 af 22. juli 1983, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 146 af 19. marts 1986, indsættes i § 4, stk. 5, efter »institutioner m.v.«: », Statsanstalten for Livsforsikring«.

§ 5

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra den 1. januar 1988.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger til lovforslaget

1. Formål og indhold

Lovforslaget har til formål at give Statsanstalten for Livsforsikring samme skattemæssige stilling som de private forsikringselskaber.

Det foreslås i den forbindelse at ændre loven om kommunal indkomstskat, den kommunale ejendomsskattelev, selskabsskattelev og aktieavancebeskatningsloven.

2. Baggrund

Ved lov nr. 622 af 21. december 1983, der trådte i kraft den 1. januar 1984, gennemførtes der en ligestilling af Statsanstalten med de private livsforsikringselskaber.

Moderniseringen gennemførtes dog under bevarelse af den hidtidige status som særlig forvaltningsenhed, idet statstjenestemændenes mulige krav ellers ville have kunnet medføre omfattende udgifter for Statsanstalten.

Denne særlige status indebærer, at Statsanstalten i relation til visse skattebestemmelser er stillet anderledes end de private livsforsikringselskaber.

Efter den kommunale indkomstskattelovs § 8 skal statsinstitutioner således svare kommunal indkomstskat af bl.a. indtægter fra udlejningsejendomme. Den kommunale ejendomsskattelev indeholder særlige regler om beskatning af ejendomme, der tilhører staten, og statsinstitutioner er undtaget fra skattepligten i henhold til selskabsskattelev.

I betragtning af den særlige baggrund for oprettholdelsen af Statsanstaltens status som særlig forvaltningsenhed – forholdet til statstjenestemændene – finder regeringen ikke, at Statsanstaltens særlige status kan begrunde, at den i skattemæssig henseende skal være stillet anderledes end de private livsforsikringselskaber, som den i øvrigt er ligestillet med.

Forslaget er i det væsentligste en genfremsættelse af det af indenrigsministeren i sidste folketingsamling fremsatte lovforslag nr. L 117.

3. Økonomiske konsekvenser m.v.

Ændringen af den kommunale indkomstskattelev vil – taget efter 1986-tallene – indebære et samlet provenutab i kommunal indkomstskat på ca. 2,7 mill. kr. Ændringen af ejendomsskattelev er af mindre betydning.

Statsanstaltens selskabsskat som følge af ændringerne af selskabsskattelev må antages at blive forholdsvist beskeden.

Der henvises herom nærmere til bemærkningerne til § 3.

Forslaget har ikke nævneværdige administrative konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Lov om kommunal indkomstskat er senest ændret ved lov nr. 315 af 4. juni 1986, jfr. Folketings-tidende 1985-86; sp. 10869, 11143, 11860, 12497; tillæg A, sp. 6261, tillæg B, sp. 1953 samt tillæg C, sp. 1121.

Det foreslås at undtage Statsanstalten fra den særlige skattepligt efter § 8 i lov om kommunal indkomstskat.

Ifølge denne bestemmelse er staten og dens institutioner pligtige at svare kommunal indkomstskat af bl.a. indtægter fra udlejningsejendomme. Skatten svares af indtægten med vedkommende kommunes udskrivningsprocent.

For 1986 betaler Statsanstalten ca. 2,7 mill. kr. i kommunal indkomstskat af indtægter af udlejningsejendomme til 20 kommuner. Størstedelen af provenuet oppebæres af Københavns og Hvidovre kommuner med hver ca. 0,8 mill. kr.

Til § 2

Lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme er senest ændret ved lov nr. 313 af 4. juni 1986, jfr. Folketings-tidende 1985-86; sp. 10757, 10851, 11859, 12494; tillæg A, sp. 6049, tillæg B, sp. 2089 og tillæg C, sp. 1099.

Det foreslås, at de særlige regler i § 7 i den kommunale ejendomsskattelev om fritagelse af ejendomme, der tilhører staten, ikke skal gælde for ejendomme, der tilhører Statsanstalten. Dvs., at Statsanstaltens ejendomme vil være omfattet af lovens almindelige regler om pligt til at svare grundskyld og dækningsafgift (af forskelsværdien) efter lovens § 23 A vedrørende ejendomme, der anvendes til kontor, forretning eller lignende formål.

Det er dog allerede efter de gældende regler således, at de særlige fritagelsesregler for statsejendomme kun i begrænset omfang omfatter Statsanstaltens ejendomme. Det er nemlig udtrykkeligt bestemt, at fritagelsen for ejendomme, der tilhører Statsanstalten, kun gælder i det omfang, ejendommene anvendes til Statsanstaltens egen virksomhed.

Den foreslåede ændring vil derfor stort set kun omfatte Statsanstaltens hovedsæde i Kampmannsgade/Nyropsgade i København.

Overgangen til at skulle betale grundskyld er imidlertid økonomisk set uden betydning for Statsanstalten. Efter de gældende regler opkræves dækningsafgift af grundværdien af de staten tilhørende ejendomme i Københavns Kommune med samme promille som grundskylden. (Denne regel er gennemført med virkning fra 1986, jfr. lov nr. 250 af 6. juni 1985 om ændring af ejendomsskatteoven.).

Derudover er der pligt til at svare dækningsafgift af ejendommens forskelsværdi. I dag sker det efter reglerne om dækningsafgift af offentlige ejendomme (ejendomsskatteovens § 23). Denne afgift opkræves i Københavns Kommune med 8,75 promille. Den foreslåede ændring af ejendomsskatteoven betyder, at dækningsafgiften af forskelsværdien i stedet skal svares efter reglerne om dækningsafgift af kontor-, forretnings- o.lign. ejendomme (ejendomsskatteovens § 23 A). Denne afgift opkræves i Københavns Kommune med 10 promille. Forslaget er altså økonomisk set kun af mindre betydning på dette punkt.

Til § 3

Lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. er senest ændret ved lov nr. 335 af 4. juni

1986, jfr. Folketingstidende 1985-86; sp. 10191, 10329, 11885, 12525; tillæg A, sp. 5689, tillæg B, sp. 2045, 2257, tillæg C, sp. 1081.

Forslaget medfører, at Statsanstalten for Livsforsikring beskattes som andre livsforsikringselskaber. Herunder kan Statsanstalten ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage beløb, der henlægges til dækning af forsikringsforpligtelserne eller til bonus- og sikkerhedsfonds til fordel for de forsikrede.

Endvidere har Statsanstalten i lighed med livsforsikringsaktieselskaber mulighed for sambeskatning.

Forslaget om indførelse af skattepligt for Statsanstalten vil endvidere betyde, at Statsanstalten vil være berettiget til skattegodtgørelse af modtagne udbytter, hvortil der er knyttet skattegodtgørelse.

Hvis Statsanstalten, som de øvrige selskabsbeskattede livsforsikringselskaber hidtil har gjort, praktisk taget vil henlægge hele det skattepligtige overskud til de nævnte forsikringsmæssige formål, kan selskabsskatten blive forholdsvis beskeden. Det kan således oplyses, at såfremt Statsanstaltens selskabsskat kommer til at udgøre nogenlunde samme andel af bruttoindtægterne, som denne andel har udgjort i livsforsikringsaktieselskaberne i de seneste år, bliver der tale om et beløb på 1-2 mill. kr. pr. år. Med udgangspunkt i Statsanstaltens udbytteindtægter for 1985 vil forslaget medføre udbetaling af skattegodtgørelse i størrelsesordenen 8 mill. kr. årlig. Statens provenutab kan således blive 6-7 mill. kr., og kommunerne får en provenuevinst på 0,1-0,2 mill. kr. årlig.

Til § 4

Lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. er senest ændret ved lov nr. 146 af 19. marts 1986, jfr. Folketingstidende 1985-86; sp. 3662, 4692, 4759, 7776, 7777, 8293; tillæg A, sp. 2677, tillæg B, sp. 849, 1075, tillæg C, sp. 357.

Det foreslås, at Statsanstalten for Livsforsikring fritages for beskatning efter hovedaktionærreglerne i aktieavancebeskatningslovens § 4. Hermed bliver Statsanstalten for Livsforsikring beskattet af aktieavance efter de samme regler som gælder for aktieselskaber, herunder livsforsikringsaktieselskaber.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om kommunal indkomstskat, jfr. lovbekendtgørelse nr. 492 af 24. september 1984, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 315 af 4. juni 1986, indsættes i § 8 som nyt stykke:

»Stk. 6. Statsanstalten for Livsforsikring er undtaget fra skattepligten efter stk. 1.«.

§ 8. Staten og dens institutioner er pligtige at svare kommunal indkomstskat for så vidt angår indtægter hidrørende fra udlejningsejendomme, landejendomme, skove eller fabriksdrift. Skatten svares for et skatteår, der følger finansåret. Skatten svares af den pågældende indtægt i det senest forløbne kalenderår (regnskabsår) med vedkommende kommunes udskrivningsprocent for det kalenderår, i hvilket skatteåret begynder.

Stk. 2. Skattepligten er betinget af, at den skattepligtige virksomhed er drevet i vedkommende kommune ved det pågældende skatteårs begyndelse samt i det forud herfor liggende kalenderår (regnskabsår) eller i en del heraf. Skattepligten ophører med udgangen af det skattehalvår, hvori erhvervsforholdet er ophørt.

Stk. 3. De omhandlede statsinstitutioner skal til den eller de vedkommende kommunalbestyrelser årligt indsende anmeldelse om indkomsten efter nærmere af indenrigsministeren fastsatte regler. Såfremt en virksomhed foregår i flere kommuner, afgøres det ved indbyrdes forhandling imellem de pågældende kommuner, hvor stor en del af indtægten der må anses for at hidrøre fra hver af disse. Opnås der ikke enighed herom mellem kommunerne, afgøres fordelingen endeligt af indenrigsministeren så vidt muligt efter fordelingsregler svarende til de regler, der i § 11 er fastsat for deling af den kommunale andel af skatten af aktieselskaber m.v.

Stk. 4. Imod de stedfundne skatteansættelser kan der fremsættes skriftlig indsigelse over for vedkommende kommunalbestyrelse. Sådant indsigelse må være fremsat senest 1 måned efter, at der er givet meddelelse om ansættelsen. Tages indsigelsen ikke til følge, kan afgørelsen indtil 1 måned efter, at der er givet meddelelse herom, påklages til indenrigsministeren. Klager, som angår størrelsen af den skattepligtige indtægt, skal dog forelægges landsskatteretten til afgørelse. I det omfang en klage ikke vedrører spørgsmålet om indtægtsfordeling mellem flere kommuner (jfr. stk. 3), kan de af indenrigsministeren truffne afgørelser indtil 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt klageren, indbringes for domstolene. Kommunalbestyrelsens meddelelser til den skattepligtige om skatteansættelsen skal indeholde udtrykkelig angivelse af den myndighed, hvortil ansættelsen kan påklages, samt af klagefristen.

Stk. 5. De pålignede skattebeløb indkræves efter kommunalbestyrelsens bestemmelse i 1 eller flere terminer.

§ 2

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 595 af 5. september 1986, affattes § 7, stk. 1, litra b, 2. pkt., således:

»Fritagelsen gælder ikke for ejendomme, der tilhører Statsanstalten for Livsforsikring.«.

§ 7. Fritaget for kommunal grundskyld er:

a) De staten tilhørende kongelige slotte og palæer med tilliggende.

b) Andre staten, kommunerne eller statens åndssvageforsorg tilhørende ejendomme med undtagelse af ejendomme, der af ejeren anvendes erhvervmæssigt til landbrug, havebrug, skovdrift eller udleje, eller som henlig-

ger ubenyttede. For de statsanstalten for livsforsikring tilhørende ejendomme gælder fritagelsen kun i det omfang, ejendommene anvendes til statsanstaltens egen virksomhed. Såfremt kun en del af en ejendom opfylder betingelserne for fritagelse for kommunal grundskyld, omfatter fritagelsen alene den del af grundværdien, der falder på denne del.

c) Fremmede staters gesandtskabs- og konsulatsejendomme på betingelse af, at den danske stats gesandtskabs- og konsulatsejendomme i vedkommende land nyder tilsvarende fritagelse. I det omfang, Danmark ved mellemfolkelige overenskomster har forpligtet sig dertil, fritages endvidere ejendomme, der ejes af fremmede stater til brug for disses diplomatiske eller konsulære repræsentationer, af internationale organisationer eller af sådanne repræsentationers og organisationers personale samt dettes familiemedlemmer.

d) Fredede ejendomme, hvorpå der er tinglyst en særlig bevaringsdeklaration i henhold til lovgivningen om bygningsfredning. Fritagelsen omfatter alene den bebyggede grund, gårdsplads og have.

§ 3

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 658 af 22. september 1986, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes efter 2 a) som nyt nummer:

»2 b) Statsanstalten for Livsforsikring.«.

§ 1. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler her i landet hjemmehørende:

1) indregistrerede aktieselskaber,

2) andre selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagernes i selskabet indskudte kapital,

2 a) sparekasser,

3) brugsforeninger, hvorved efter denne lov forstås sådanne sammenslutninger, som har til formål at indkøbe, fremskaffe eller fremstille varer eller at levere tjenesteydelser helt eller delvis til medlemmernes private forbrug, og som – bortset fra normal forrentning af en indbetalt medlemskapital – anvender den stedfundne omsætning med medlemmerne som grundlag for udlodning af overskud til disse,

3 a) indkøbsforeninger, hvorved efter denne lov forstås sådanne sammenslutninger, som har til formål at indkøbe, fremskaffe

eller fremstille varer eller at levere tjenesteydelser, som medlemmerne udelukkende benytter til udøvelse af deres bedrift, når sammenslutningen – bortset fra normal forrentning af indbetalt medlemskapital – anvender den stedfundne omsætning med medlemmerne som grundlag for udlodning af overskud til disse,

4) produktions- og salgsforeninger, hvorved efter denne lov forstås sådanne sammenslutninger, som har til formål at bearbejde, forædle eller sælge medlemmernes produkter, og som – bortset fra normal forrentning af en indbetalt medlemskapital – foretager deres overskudsfordeling på grundlag af de af medlemmerne til foreningen leverede produkter,

5) gensidige forsikringsforeninger, som også overtager forsikringer uden forpligtelse til deltagelse i det gensidige ansvar,

5 a) investeringsforeninger, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, medmindre foreningen ifølge sine vedtægter er forpligtet til inden fristen for indgivelse af selvangivelse for det pågældende indkomstår at udlodde de i indkomståret indtjente renter og udbytter,

6) andre foreninger, korporationer, stiftelser, legater og selvejende institutioner, jfr. dog § 3, for så vidt angår indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed.

2. I § 3, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »institutioner«: »jfr. dog § 1, stk. 1, nr. 2 b.«.

§ 3. Undtaget fra skattepligten er: 1) Staten og dens institutioner.

3. I § 13, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 1, stk. 1, nr. 1 og 2,« til: »§ 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 2 b,«.

§ 13. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

1) Overkurs, som et selskab opnår ved udstedelse af aktier eller ved udvidelse af sin aktiekapital.

2) Udbytte, som de i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte selskaber modtager af aktier eller andele i andre sådanne selskaber, for så vidt disse er hjemmehørende her i landet. Dette gælder dog kun, hvis det udbyttedagende selskab – moderselskabet – i hele det indkomstår, hvori udbyttet er modtaget, har ejet mindst 25 pct. af aktie- eller andelskapitalen i det udbyttegivende selskab – datterselskabet.

3) Udbytte, som de i § 1, stk. 1, nr. 1, nævnte selskaber modtager af aktier i andre

sådanne selskaber, for så vidt disse er hjemmehørende her i landet, når det udbyttemodtagende selskab er børsnoteret og dets formål og faktiske virke udelukkende er at eje og administrere aktier i andre selskaber omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, samt når selskabet ifølge sine vedtægter er forpligtet til inden fristen for indgivelse af selvangivelse for det pågældende indkomstår at udlodde de i indkomståret indtjente udbytter.

4) Beløb, som et her i landet hjemmehørende selskab, jfr. § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, opbærer som udbytte af egne aktier eller andele.

4. § 17, stk. 1, affattes således:

»Indkomstkatten for de i § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 2 b, nævnte aktieselskaber m.v. udgør 50 pct. af den skattepligtige indkomst.«

§ 17. Indkomstkatten for de i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte aktieselskaber og andre selskaber udgør 50 pct. af den skattepligtige indkomst.

5. I § 17, stk. 2 og 3, ændres »§1, stk. 1, nr. 1 og 2,« til: »§ 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 2 b,«.

Stk. 2. Godtgør et af de i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte selskaber, at en vis del af dets skattepligtige indkomst hidrører fra virksomhed i udlandet, nedsættes den beregnede indkomstkatt med halvdelen af det skattebeløb, der forholdsmæssigt svarer til den nævnte del af indkomsten. Ved opgørelsen af den del af den skattepligtige indkomst, der hidrører fra virksomhed i udlandet, regnes alene med den ved nævnte virksomhed indtjente nettoindtægt. Hvor det er forbundet med betydelige praktiske vanskeligheder at opgøre, hvor stor en del af den skattepligtige indkomst, der hidrører fra virksomhed i udlandet, kan ligningsrådet tillade, at nedsættelsen beregnes på et andet grundlag. Bestemmelsen finder ikke anvendelse på indtægter hidrørende fra Færøerne og Grønland.

Stk. 3. Såfremt der i den skattepligtige indkomst for et af de i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte selskaber indgår udbytte fra selskaber, der er hjemmehørende i udlandet, og som ikke er omfattet af skattefritagelsen i § 13, stk. 3, kan ministeren for skatter og afgifter eller den, han måtte bemyndige dertil, efter ansøgning eftergive det udbyttemodtagende selskab – moderselskabet – den del af skatten, der svarer til forholdet mellem det modtagne udbytte og den skattepligtige indkomst. Der kan dog ikke eftergives et større

beløb end det, som det påhviler det udbyttegivende selskab – datterselskabet – at udrede i skat af udbyttet til moderselskabet. Lempelse efter foranstående regler kan kun indrømmes, såfremt moderselskabet i hele det indkomstår, hvori udbyttet er modtaget, har ejet mindst 25 pct. af datterselskabets aktiekapital eller andelskapital.

6. I § 31, stk. 2, indsættes efter 2):

»3) Statsanstalten for Livsforsikring som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 2 b.«.

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 4 og 5.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på:

- 1) Selskaber som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 2.
- 2) Sparekasser som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 2a.
- 3) Brugsforeninger som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 3.
- 4) Hovedforeninger som nævnt i § 1, stk. 2, 1. pkt.

7. Efter § 35 H indsættes:

»§ 35 I. For Statsanstalten for Livsforsikring kan ministeren for skatter og afgifter fastsætte regler om afskrivningsgrundlag for driftsmidler m.v. og om opgørelse af fortjeneste og tab på fast ejendom og værdipapirer, der skal anvendes ved skattepligtens indtræden.«.

§ 4

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 371 af 22. juli 1983, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 146 af 19. marts 1986, indsættes i § 4, stk. 5, efter »institutter m.v.«: », Statsanstalten for Livsforsikring«.

§ 4. Fortjeneste ved afståelse af aktier på et tidspunkt, der ligger tre år eller mere efter erhvervelsen af aktierne, medregnes i de tilfælde, der er nævnt i stk. 2 og 3, ved opgørelsen af den skattepligtige særlige indkomst. I andre tilfælde er fortjenesten ikke skattepligtig.

Stk. 2. Beskatning efter stk. 1, 1. pkt., finder sted, når den skattepligtige afstår aktier i et selskab, hvori den pågældende på noget tidspunkt inden for de seneste 5 år forud for aktieafståelsen har ejet 25 pct. eller mere af aktiekapitalen eller rådet over mere end 50 pct. af stemmeværdien. Beskatning sker kun,

hvis den skattepligtige i det pågældende indkomstår afstår mere end 1 pct. af aktiekapitalen. Selv om den skattepligtige ikke afstår 1 pct. af aktiekapitalen, sker der dog beskattning, hvis afståelsessummen overstiger 65.000 kr. Er den skattepligtige for hele det pågældende indkomstår samlevende med en ægtefælle, er det afgørende, om ægtefællerne tilsammen afstår mere end 1 pct. af aktiekapitalen eller aktier med en afståelsessum på mere end 65.000 kr. Ved opgørelsen af aktiekapitalen i et selskab bortses der fra selskabets beholdning af egne aktier.

Stk. 3. Ved afgørelsen af, om den skattepligtige, herunder den skattepligtiges dødsbo, har ejet mindst 25 pct. af aktiekapitalen i et selskab eller rådet over mere end 50 pct. af den samlede stemmевærdi, medregnes aktier, der samtidig tilhørte den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med ægte slægtskabsforhold. Aktier, tilhørende en tidligere ægtefælle til den i 1. pkt. nævnte person-

kreds, og aktier, som en nuværende ægtefælle til den i 1. pkt. nævnte personkreds har afstået før ægteskabets indgåelse, medregnes dog ikke. Endvidere medregnes aktier, som tilhørte selskaber, fonde m.v., hvorover den nævnte personkreds på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse har haft en bestemmende indflydelse.

Stk. 4. Tab ved afståelse af aktier på et tidspunkt, der ligger tre år eller mere efter erhvervelsen af aktierne, kan i de tilfælde, hvor en fortjeneste ville være blevet beskattet efter stk. 2 og 3, fradrages ved opgørelsen af skattepligtig særlig indkomst for det pågældende indkomstår. Såfremt den skattepligtige særlige indkomst herved bliver negativ, kan et til den negative særlige indkomst svarende beløb fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder ikke anvendelse på aktieselskaber, anpartsselskaber, skattepligtige i henhold til lov om beskattning af fonde, visse foreninger og institutter m.v. eller på de i § 3 nævnte tilfælde.